

Arrest

nr. 54 828 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011 om 10.30 uur.

Gelet op het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 januari 2011, waaruit blijkt dat de behandeling de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 24 januari 2011 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker werd bij aankomst op de luchthaven van Zaventem op 4 december 2010 geïnterpelleerd door de diensten van de Federale Politie omwille van een gebrek aan documenten.

1.2. Diezelfde dag diende verzoeker aan de grens een asielaanvraag in (bijlage 25) en nam de met grenscontrole belaste overheid een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 24 december 2010 per fax in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Jaffna. U bent van origine een Tamil en bent een hindoe. U bent gehuwd en hebt zeven kinderen. Voor uw huwelijk was u een jaar lang aangesloten bij de "Liberation Tigers of Tamil Eelam" (LTTE) en volgde u een militaire training. U runde een goeddraaiend transportbedrijf in Jaffna. U bezat een bus en verschillende bestelwagens en was een in de streek gekende vervoerder. Tijdens de vredesonderhandeling in 2004 tot 2006 had u goede connecties met Chaliyan, een politieke leider van de "LTTE" in Jaffna. U stemde ermee in leden van de "LTTE" te vervoeren in Jaffna. Ook op de viering van Heroes Day hielp u mee enkele locaties te versieren. In de loop van 2008 leerde u via kennissen S.(...)/s.(...) kennen. Zij behoorde tot de "LTTE" en vroeg u enkele vrouwelijke "LTTE" leden in uw huis te herbergen. B.(...) en P.(...) verbleven ongeveer een maand in uw huis om legerkampen in de buurt te bespioneren. Eind juni 2008 werden ze echter staande gehouden aan een controlepost in Puttur en pleegden de dames prompt zelfmoord door cyanide in te slikken. Toen u op 15 juli 2009 enkele passagiers afzette aan het busstation op Kandy Road, werd u opgepakt door de legercommandant Ranjith. U werd gedurende twee dagen opgepakt in het legerkamp "512" en ervan beschuldigd explosieven te hebben verborgen in een tas op een motorfiets. Omdat er geen bewijzen tegen u waren, werd u vrijgelaten. Tijdens uw afwezigheid viel het leger binnen in uw woning te Arukal Madam. In een bananenboom ontdekte het leger een verstopte handgranaat. Uw echtgenote werd meegenomen naar het "512" legerkamp waar een verklaring van haar werd afgenomen. Uw echtgenote verklaarde dat u enkel de woning huurde en niks afweet over deze handgranaat. Nadien verbleef u steeds ondergedoken in Jaffna. U regelde uw uitreis door uw wagens te verkopen. Op 20 oktober 2010 reisde u verborgen in een vrachtwagen van Jaffna via Killinochchi en Vavuniya naar Colombo. U verbleef er een vijftiental dagen in een huis te Kotahena. Op 5 november 2010 reisde u met uw eigen officiële paspoort naar een Afrikaans land. Na ongeveer een maand nam u een vliegtuig naar België. Uw echtgenote verblijft heden nog steeds in Jaffna samen met uw andere zes kinderen. U vroeg hier asiel aan op 4 december 2010. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw National Identity Card, uw Army Identity Card, een kopie van uw familiesamenstelling certificaat en uw geboorteakte neer. Uw zoon V.(...) S.(...) (CG nummer 08/01057) is een erkend vluchteling in België. Uw asielaanvraag heeft geen direct verband met deze van uw zoon.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Immers kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen Sri Lanka pas in november 2010 te hebben verlaten en bestaat er een sterk vermoeden dat u eerder het land verliet. Dit om de volgende redenen.

Uw algemene kennis over en vertrouwdheid met de huidige situatie in Jaffna waarvan u getuigt tijdens uw gehoor voor het CGVS, laat niet toe te concluderen dat u recent, namelijk tot november 2010, nog in Jaffna verbleef. Gevraagd naar de veiligheidssituatie in Jaffna sedert de beëindiging van het conflict in Sri Lanka, stelt u onomwonden dat er nog niks verandert is. Dat er volgens uw verklaringen nog steeds dezelfde controleposten in Jaffna zijn zoals vroeger (zie gehoorverslag CGVS, p.22), stemt niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Hieruit blijkt dat er sinds augustus 2009 minder checkpoints en weinig politieagenten en militairen meer aanwezig zijn. Ook met uw verklaring dat de avondklok pas sinds vijf maanden werd opgeheven, gaat u zoals informatie aantoonde de mist in (zie gehoorverslag CGVS, p.22). Zo blijkt dat de avondklok al in december 2009 werd opgeheven. Uw verklaring dat de "High Security Zones" ("HSZ") in Jaffna nog steeds gehandhaafd blijven, is weerom niet volledig in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo blijkt dat een deel van deze "HSZ" reeds geopend werden voor de burgers. Eveneens is het bevreemdend te noemen dat u niet goed op de hoogte leek te zijn wanneer precies de laatste verkiezingen in Sri Lanka werden georganiseerd. U beweerde volgens informatie beschikbaar op het CGVS verkeerdelijk dat er presidentsverkiezingen werden gehouden in de vierde maand van 2010. U maakte verder geen gewag over het feit dat er tevens parlamentsverkiezingen werden georganiseerd kort na de presidentsverkiezingen (zie gehoorverslag CGVS, p.23). Dat Kanaisalingam de gouverneur van de noordelijke provincie was toen hij nog in Sri Lanka verbleef, is opnieuw niet conform aan informatie op het CGVS. Evenmin als uw verklaring dat Chandrasiri enkel de militaire leider is in Jaffna (zie gehoorverslag CGVS, p.24). Immers

zo blijkt dat Chandrasiri reeds op 12 juli 2009 werd geïnstalleerd als gouverneur van de noordelijke provincie, waar ook Jaffna toe behoort. Tevens is het merkwaardig te noemen dat u nog nooit gehoord leek te hebben over de man Hathurusinghe. Nochtans blijkt uit informatie dat Majoor-Generaal Hathurusinghe sedert februari 2010 de functie uitoefent van "Jaffna Security Forces Commander".

Gelet op bovenstaande opmerkingen, kan er bijgevolg moeilijk geloof gehecht worden aan uw verklaringen steeds ononderbroken tot november 2010 in Jaffna te hebben gewoond. Gezien de door u naar voor gebrachte vluchtaanleiding, met name het gegeven dat er in de tuin van uw huurwoning in april 2010 een handgranaat werd ontdekt door het leger (zie gehoorverslag CGVS, p.19), uit uw geboorteland eveneens onlosmakelijk verbonden is aan uw voorgehouden recente vertrek; kan ook hier weinig geloof aan worden gehecht. Wat er ook van zij, het feit dat u alsnog enkele maanden de tijd nam om alvorens het land te ontvluchten in november 2010 eerst de verkoop van uw wagens te regelen en uw zaak stop te zetten, valt moeilijk te rijmen met uw beweerde vrees voor vervolging (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 20). Dat u eveneens met uw eigen officiële paspoort Colombo uitreisde zoals u verklaarde, bevestigt het vermoeden dat u op het ogenblik van uw vertrek geen vrees voor vervolging hoefde te koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Dat alles te regelen valt in Colombo met smeergeld zoals u aangaf in uw gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.13), wijst op het bestaan van een corrupt ambtenarenapparaat en strookt in het geheel niet met uw bewering gevisieerd te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten. Dat u voorts banden had met de "LTTE" door enkele leden te herbergen in uw woning in de loop van het jaar 2008, kon u niet staven. Nergens in uw verklaringen vermeldde u dat u naar aanleiding hiervan ooit werd aangehouden door het leger. Evenmin viel het leger ooit binnen in uw woning in deze periode. Gezien het jaar 2008 een cruciaal jaar vormde in het conflict tussen de autoriteiten en het leger enerzijds en de "LTTE" anderzijds, is het toch wel heel bevreemdend te noemen dat u toen nooit in de kijker liep gezien uw verklaringen dan steun te hebben verleend aan de tijgers. Hoewel u eens werd opgepakt in juli 2009, althans zo verklaarde u, betreft dit een kort aanhouding en zou u door een simpel gebrek aan bewijzen weer zijn vrijgelaten na twee dagen. Niets wijst er op dat uw aanhouding het gewone onderzoeksniveau naar ontdekte explosieven in Jaffna zou overstijgen. U vermeldde geen andere noemenswaardige problemen in deze periode. (zie gehoorverslag CGVS, p.15-21) Het gegeven dat u zonder enige moeilijkheden met de autoriteiten en/of het leger uw transportbedrijf kon runnen tot uw vertrek eind 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.10), wijst er eveneens op dat u geenszins gevisieerd werd zoals u toch trachtte aan te tonen.

Bovendien kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw reisweg. Zo beweerde u dat u als arbeider in een vrachtwagen van Jaffna naar Colombo reisde, maar geen moeilijkheden kende aan de controleposten omdat de veiligheidsdiensten vaak een vrachtwagen negeren aan de controleposten kon u moeilijk aannemelijk maken. Uit informatie beschikbaar op het CGVS kan echter worden afgeleid dat er nog steeds extra veiligheidscontroles worden uitgevoerd op reizigers afkomstig uit het noorden en oosten en op de weg van en naar Colombo. Dat u aldus na Vavuniya geen controleposten meer passeerde en vrij Colombo kon binnengaan (zie gehoorverslag CGVS, p.12), is weinig geloofwaardig te noemen. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Uw verklaring dat het nog steeds de geijkte procedure is om een "clearance" aan te vragen bij het leger om Jaffna te kunnen uitreizen (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en 12), is alweer niet conform aan informatie waarover het CGVS beschikt. Inwoners van Jaffna hebben geen speciale vergunning meer nodig en kunnen vrij reizen zo blijkt. Voorts is het merkwaardig te noemen dat u erg vaag bleef over uw buitenlandse reis alvorens hier in België te arriveren. Zo wist u in het geheel niet in welke Afrikaans land u per vliegtuig arriveerde noch naar welke Afrikaans land of Afrikaanse stad u hierna werd gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Vervolgens dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van connecties met de "LTTE", hetgeen u aanhaalt, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan

internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de "LTTE". Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Immers, door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven en recent verblijf in Sri Lanka stelt u het CGVS in de onmogelijkheid om een correct en duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom u deze plaats(en) heeft verlaten.

Tot slot kunnen de door u neergelegde documenten de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS niet in positieve zin ombuigen. Hoewel uw NIC, Army Identity Card, certificaat van familiesamenstelling uw identiteit bevestigen, staat uw identiteit hier niet ter discussie. Deze documenten vormen echter geenszins een bewijs van vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker deelt in zijn verzoekschrift mee dat hij eerst meer dan een jaar in Afrika geblokkeerd zat door toedoen van de reisagent die heel wat werk en initiatieven moest nemen om hem naar Europa te kunnen laten reizen om asiel aan te vragen. Verzoeker beweert dat hij dit aanvankelijk verzweeg uit angst voor een terugleiding naar Afrika, waar hij zelfs geen asiel kon krijgen, maar dat hij dit nu wil rechtzetten omdat het zijn overige verklaringen in het gedrang brengt.

Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met de beslissing en wijst erop dat hij de Srilankaanse nationaliteit heeft en in 2009 zijn land van herkomst is ontvlucht. Hij vluchtte naar België omdat zijn zoon reeds eerder als vluchteling werd erkend omwille van zijn LTTE-bindingen. Omdat verzoeker liet uitschijnen dat hij nu pas uit Sri Lanka vertrok, heeft hij over sommige recente incidenten niet volledig correct kunnen antwoorden. Volgens verzoeker werpt dit een volledig ander licht op het asielrelaas. Verzoeker beweert dat zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn en meent dat het dossier dient te worden teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Volgens verzoeker blijkt uit de erkenning van de zoon duidelijk dat het een gezin met LTTE-bindingen betreft. Verzoeker is misschien niet rechtstreeks omwille van zijn zoon moeten vluchten, maar het is een element om zijn familie aan LTTE te linken. In de bestreden beslissing werd hiermee volgens verzoeker geen rekening gehouden. Tegen het argument uit de bestreden beslissing dat verzoeker geen documenten voorlegt waaruit zijn vrees voor vervolging door de Srilankaanse autoriteiten blijkt, voert verzoeker aan dat zijn zoon als vluchteling werd erkend omwille van LTTE-connecties. Hieruit besluit verzoeker dat zijn dossier niet zorgvuldig werd beoordeeld. Verzoeker stelt het volgende: *"Hij zou werkelijk niet kiezen als vader van zeven kinderen en zijn echtgenote die op hem moet kunnen rekenen indien die niet strikt noodzakelijk was om te overleven."* Verder wijst verzoeker erop dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Colombo omdat hij onmiddellijk gearresteerd zou worden. Hij wijst op een *"UNHCR-notitie van juli 2009"* waaruit volgens verzoeker blijkt dat Tamils die uit het noorden afkomstig zijn nog steeds beschouwd worden als vluchtelingen ook al heeft het Sri Lankaanse leger de LTTE op eigen grondgebied verslagen. Verzoeker wijst erop dat er niet getwijfeld wordt aan zijn afkomst uit het noorden van Sri Lanka.

Vervolgens gaat verzoeker over tot het belichten van de verschillende aspecten van de vluchtelingendefinitie waarbij hij aanvoert dat er geen twijfel kan bestaan over de vraag of hij aan deze definitie voldoet. Aangezien de huidige veiligheidssituatie in Sri Lanka nog steeds zeer precair is kan de veiligheid van verzoeker geenszins gegarandeerd worden. Hij vreest bij terugkeer gedood te zullen worden omdat zowel hij als zijn zoon verbonden waren met de LTTE, wat een politieke overtuiging uitmaakt. Hij kan niet naar het noorden van Sri Lanka terugkeren en evenmin naar Colombo. Verzoeker wijst erop dat hij problemen kreeg omdat hij uit LTTE-gebied komt, reeds eerder was opgepakt omwille van vermoedens van hulp aan de LTTE doch vrijgelaten omwille van gebrek aan bewijs, maar dat hij een zoon heeft die erkend vluchteling is omwille van connecties met de LTTE. Het feit dat verzoeker gevlucht is zal dit volgens hem nog meer benadrukken waardoor hij wel degelijk persoonlijke vervolging vreest bij terugkeer. Het criterium van de onmogelijkheid om de bescherming van het land in te roepen is bij verzoeker zonder enige twijfel vervuld aangezien hij de Srilankaanse autoriteiten vreest.

Verzoeker voert ten slotte aan dat hem ten onrechte het subsidiair beschermingsstatuut wordt geweigerd. Zijn identiteit en herkomst uit Jaffna worden niet betwijfeld. Verzoeker treedt de

commissaris-generaal bij waar deze stelt dat de situatie gunstig geëvolueerd is, maar houdt vol dat uit de UNHCR-richtlijn blijkt dat personen met een LTTE-profiel nog steeds risico lopen. Verzoeker verwijst naar informatie van het UK Home Office over gedwongen terugleidingen naar Sri Lanka en benadrukt dat Tamils met connecties met de LTTE en zij die illegaal zijn uitgereisd riskeren gearresteerd te worden. Volgens verzoeker toont deze informatie aan dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze werd genomen. Op grond van de situatie van de Tamils die asiel gevraagd hebben in het buitenland en zijn afkomst uit het noorden meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verder voert verzoeker aan dat er in Sri Lanka sprake is van een intern gewapend conflict. Op grond van de cumulatie aan risicofactoren meent verzoeker dat hij bij terugkeer zal onderworpen worden aan onrechtmatige detentie, moord, ontvoeringen en mensenrechtenschendingen. Volgens verzoeker behoort hij tot een van de drie subgronden van de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst tevens naar artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) en beweert dat hij op grond van de problemen in Sri Lanka en het intern gewapend conflict in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en de beslissing van de commissaris-generaal onredelijk is.

2.2. In zijn verzoekschrift levert verzoeker hoofdzakelijk inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing, waardoor hij in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De bestreden beslissing is gebaseerd op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat deze Sri Lanka slechts in november 2010 verlaten zou hebben. Verzoekers weergave van de huidige veiligheidssituatie, zijn kennis over de controleposten, het opheffen van de avondklok en de 'High Security Zones' stemt geenszins overeenstemt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt. Daarnaast blijkt hij niet goed op de hoogte van de meest recente verkiezingen en van een aantal belangrijke leiders in Jaffna. Bijgevolg kan er volgens de bestreden beslissing geen geloof worden gehecht aan verzoekers recente verblijf in Jaffna en aan de vluchtaanleiding die aldaar wordt gesitueerd in april 2010. Bovendien blijkt dat verzoeker nog enkele maanden de tijd nam om een aantal zaken te regelen alvorens in november 2010 te vertrekken. Verder merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing op dat verzoeker zijn verklaringen dat hij wordt gelinkt aan de LTTE doordat hij enkele leden ervan in 2008 onderdak had geboden geenszins staft. Gelet op het feit dat 2008 een cruciaal jaar vormde in het conflict tussen de autoriteiten en het leger enerzijds en de LTTE anderzijds, is het verwonderlijk dat verzoeker toen niet in de kijker liep. Niets wijst erop dat verzoekers arrestatie in 2009 naar aanleiding van een handgranaat het gewone onderzoeksniveau naar ontdekte explosieven zou overstijgen. Het feit dat verzoeker tot aan zijn vertrek de activiteiten van zijn transportbedrijf kon verderzetten wijst er ook op dat hij geenszins werd gevisieerd. Ook verzoekers verklaringen over zijn reis vanuit Jaffna naar Colombo zijn niet aannemelijk en hij blijft vaag over zijn bestemmingen en verblijf in Afrika. In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar de *"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka"* van 5 juli 2010 waaruit blijkt dat in elk dossier individueel moet worden nagegaan of de asielzoeker tot één van de risicoprofielen behoort. Verzoeker kon echter niet overtuigen dat hij tot een risicoprofiel behoort. Gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen kan verzoeker evenmin de status van de subsidiaire bescherming worden toegekend gelet op het gebrek aan correct beeld over het profiel, de verblijfplaatsen en het verblijfsstatuut in derde landen. De documenten die verzoeker heeft bijgebracht kunnen, zo besluit de bestreden beslissing, de beoordeling van verzoekers asielaanvraag niet ombuigen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten

onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Onduidelijkheid over de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid van het relaas. In zijn verzoekschrift geeft verzoeker zelf aan dat hij eerst meer dan een jaar in Afrika geblokkeerd zat alvorens hij naar Europa kon reizen. Ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat hij op 19 september 2009 vanuit Colombo is vertrokken. Verzoeker blijft echter volledig in gebreke zijn verblijfssituatie te verduidelijken tussen zijn vertrek uit Sri Lanka en zijn binnenkomst op Belgisch grondgebied in december 2010. Dit zet de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op de helling.

2.6. Door het achteraf bijsturen van zijn aanvankelijke verklaringen worden de motieven van de bestreden beslissing eerder onderschreven dan weerlegd. Hierdoor wordt tevens het ongeloofwaardig karakter van de door verzoeker tijdens zijn gehoor geschetste vervolgingsfeiten bewezen geacht. Blijkens de gegevens van het administratief dossier had verzoeker immers verklaard dat het aantreffen van een granaat in een bananenboom bij zijn woning op 15 april 2010 de rechtstreekse aanleiding van zijn vertrek uit zijn land van herkomst vormde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 21/12/2010, p. 18). Verzoeker kan bijgevolg niet in het minst worden bijgetreden in zijn betoog dat hij aan de criteria van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) voldoet. Verzoeker gaat immers voorbij aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat deze vrees 'gegrond' dient te zijn. De vrees moet niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). De door verzoeker geschetste vervolgingsfeiten voldoen niet aan deze objectiveringscriteria.

2.7. Voor zover verzoeker zijn afkomst uit het noorden van Sri Lanka inroept om internationale bescherming te bekomen, merkt de Raad op dat uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de algemene veiligheidssituatie voor de burgerbevolking in het noorden van Sri Lanka in de afgelopen maanden verbeterd is (stuk 10, Landeninformatie, Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka, juni 2010, p. 26 e.v.). Verzoeker onderbouwt zijn betoog over de huidige preciaire situatie in Sri Lanka niet met concrete gegevens. Verzoeker verwijst weliswaar naar de "UNHCR-notitie van juli 2009", waarmee hij wellicht doelt op de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka", van 5 juli 2010, die hij ook als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt, maar ook daarin wordt uitdrukkelijk vermeld dat de veiligheidssituatie gevoelig is gestabiliseerd en er wordt benadrukt dat de aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op hun individuele merites dienen te worden beoordeeld (Verzoekschrift, bijlage 2, p. 3; stuk 10, Landeninformatie, "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka", 5 juli 2010, p. 3). De Raad besluit op grond van deze informatie dat de loutere afkomst uit het noorden van Sri Lanka, in weerwil van verzoekers beweringen, niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

2.8. Afhankelijk van de bijzondere omstandigheden vereisen sommige gevallen van asielzoekers uit Sri Lanka met een bepaald profiel een bijzonder nauwgezet onderzoek van de mogelijke risico's (Verzoekschrift, bijlage 2, p. 3; stuk 10, Landeninformatie, "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka", 5 juli 2010, p. 3, vrije vertaling). De Raad merkt op dat het in de eerste plaats aan verzoeker toekomt het bewijs te leveren van het feit dat hij minstens tot één van de in de UNHCR-nota opgesomde risicogroepen behoort. Verzoeker beweert te behoren tot de groep van personen die ervan verdacht worden banden te hebben met de LTTE. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat elk bewijs hiervan ontbreekt. Verzoeker brengt tegen dit gebrek aan bewijs in dat zijn zoon omwille van bindingen met de LTTE als vluchteling werd erkend en dat hijzelf omwille van vermeende bindingen reeds eerder werd opgepakt, doch vrijgelaten. De Raad stelt vast dat in het dossier geen enkel stuk kan worden gevonden waaruit blijkt dat verzoekers zoon wel degelijk op grond van banden met de LTTE als vluchteling werd erkend. De vertegenwoordiger van de commissaris-generaal bevestigt ter terechtzitting dat beslissingen waarbij een

asielzoeker als vluchteling wordt erkend, niet worden gemotiveerd. Bijgevolg is het onduidelijk op grond waarvan verzoeker beweert dat zijn zoon op die grond als vluchteling werd erkend. Ook verzoeker levert immers, op zijn blote beweringen na, geen enkel bewijs dat hij of zijn zoon op heden nog aan het LTTE zouden kunnen worden verbonden. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoeker evenmin enig concreet verband aantoonde tussen zijn situatie en deze van zijn zoon. De Raad merkt verder op dat in de bestreden beslissing over verzoekers bewering dat hij reeds eerder werd opgepakt omwille van vermeende banden met de LTTE het volgende wordt gesteld dat *“Niets wijst erop dat uw aanhouding het gewone onderzoeksniveau naar ontdekte springstoffen in Jaffna zou overstijgen”*. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen over deze aanhouding volstrekt ongeloofwaardig zijn. Ter gelegenheid van het gehoor bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakte hij voor het eerst gewag van deze aanhouding (stuk 4, gehoorverslag CGVS 21/12/2010, p. 21) terwijl dit manifest indruist tegen zijn eerdere bewering nooit gearresteerd te zijn geweest (stuk 7, Vragenlijst, 13/12/2010, p. 19). Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij beantwoordt aan het risicoprofiel zoals omschreven in het document van UNHCR, zodat hij evenmin aantoonde dat hij om die reden in aanmerking zou komen voor een erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt verder op dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, <http://curia.europa.eu>). Zoals reeds eerder aangestipt, volstaat de loutere herkomst uit het noorden van Sri Lanka niet voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker beweert dat gedwongen teruggekeerde tamils met connecties met de LTTE en zij die illegaal zijn uitgereisd riskeren gearresteerd te worden bij aankomst en hij citeert hierbij uit een rapport van het UK Home Office. Los van de vaststelling dat de bestreden beslissing geen uitstaans heeft met de tenuitvoerlegging van een terugleidingsmaatregel, wijst de Raad erop dat de informatie van het UK Home Office op hem niet van toepassing is. In punt 2.8. werd reeds verduidelijkt dat verzoeker niet heeft aangetoond connecties te hebben met het LTTE. Verzoeker is evenmin illegaal uitgereisd aangezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij destijds met een officieel Sri Lankaans paspoort via de luchthaven van Colombo vertrokken is (stuk 4, gehoorverslag CGVS 21/12/2010, p. 12-13). Bijgevolg kan hij zich niet op dit rapport baseren met het oog op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.10. Waar verzoeker aanvoert dat er in Sri Lanka sprake is van een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat hij deze bewering niet staakt en ze elke grondslag mist. Zijn standpunt wordt trouwens tegengesproken door de nota van UNHCR dat hij zelf als bijlage bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd. In de inleiding van deze nota wordt er immers gewezen op het feit dat er niet langer noodzaak is om internationale bescherming te verlenen op basis van het reëel risico op ernstige schade op grond van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict (Verzoekschrift, bijlage 2, p. 3; stuk 10, Landeninformatie, *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka”*, 5 juli 2010, p. 1).

2.11. Verzoeker betreft zijn kritiek op de motieven van de bestreden beslissing niet op specifieke overwegingen ervan, waardoor deze niet bij machte is het pertinent karakter van deze motieven te ondergraven. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN